

معرفی سلول های خورشیدی پلیمری

اصغر قادری ۱، محمد اربابی * ۲، یونس جمالزهی ۲، حسین ملازهی ۲

۱. استادیار گروه برق، دانشگاه آزاد واحد ایرانشهر، ۲. دانشجوی کارشناسی مهندسی برق، دانشگاه

آزاد واحد ایرانشهر

*mohamadarbabi00322@gmail.com

چکیده

محدود بودن منابع انرژی فسیلی و مشکلات ناشی از انتشار گازهای گلخانه‌ای، ضرورت توجه بیش از پیش به انرژی‌های تجدید پذیر را نمایان می‌سازد. از میان انرژی‌های تجدید پذیر انرژی خورشیدی یکی از بزرگترین منابع انرژی در جهان است. سلول‌های خورشیدی ابزاری هستند که نور خورشید را بر طبق اثر فوتوولتاییک به جریان الکتریسیته تبدیل می‌کنند. در سال‌های اخیر، به دلیل توسعه نسل‌های مختلف سلول‌های خورشیدی، انواع گوناگونی از آن‌ها، شامل سلول‌های خورشیدی سیلیکونی، حساس شده به رنگ دانه، نقاط کوانتومی، آلی و نسل‌های جدید ساخته شده اند. در این میان سلول‌ها، نوع پلیمری آن به دلیل انعطاف پذیری، وزن سبک، امکان طراحی مواد به کار رفته در ساختار آن‌ها، ضریب جذب زیاد، فرایندپذیری در حالت محلول و فنون ساخت ارزا نقیمت توجه بسیاری را به خود جلب کرده اند. در این مقاله، سعی بر آن شده تا به معرفی سلول‌های خورشیدی پلیمری و ویژگی آن پرداخته شود.

واژگان کلیدی: انرژی تجدیدپذیر، سلول‌های خورشیدی، سلول خورشیدی پلیمری

مقدمه

متوسط برآورد مصرف انرژی جهان در سال ۲۰۰۰، بیش از ۱۳TW بود. این عدد با در نظر گرفتن رشد جمعیت و مصرف جهانی انرژی در سال ۲۰۵۰ تقریباً به ۲۸TW خواهد رسید. توجه دانشمندان انرژی در تمام جهان به منابع انرژی جایگزین مثل توربین-های بادی، آبی و سلول‌های خورشیدی جلب شده است (حسین پور و همکاران، ۱۳۹۳).

امروزه با توجه به کاهش روز افزون ذخائر سوخت‌های فسیلی و همچنین آلودگی زیست محیطی ناشی از این منابع تولید انرژی، یافتن منابع جدید انرژی که هم تا حدی پایان‌ناپذیر باشد و هم اینکه باعث آلودگی محیط زیست نشود، امری اجتناب‌ناپذیر است (فیروزی و محمدی، ۱۳۹۶).

محدود بودن منابع انرژی فسیلی و مشکلات ناشی از انتشار گازهای گلخانه‌ای، ضرورت توجه بیش از پیش به انرژی‌های تجدید پذیر را نمایان می‌سازد. از میان انرژی‌های تجدید پذیر انرژی خورشیدی یکی از بزرگترین منابع انرژی در جهان است. سلول‌های خورشیدی ابزاری هستند که نور خورشید را بر طبق اثر فوتولتائیک به جریان الکتریسیته تبدیل می‌کنند. سلول‌های خورشیدی در سه نسل دسته‌بندی می‌شوند (آهنگرانی و مرندي، ۱۳۹۶)

سلول خورشیدی:

مزایای متعدد منابع انرژی تجدید پذیر از جمله، فراوانی، عدم ایجاد آلودگی، فناوری نسبتاً ساده و تولید غیرمتمرکز، باعث افزایش روزافزون استفاده از این منابع شده است. سیستم‌های فتولتائیک یکی از انواع این انرژی‌هاست (کریم‌پور و قادری، ۱۳۹۷).

مقدار از نور خورشید که فقط در یک ساعت به زمین می‌تابد، می‌تواند انرژی مورد نیاز زمین را برای یک سال تأمین کند. امروزه نیروگاه‌های خورشیدی زیادی در سرتاسر دنیا فعال هستند. سلول خورشیدی یا سلول فتولتائیک وسیله‌ای الکترونیکی است که انرژی خورشید (یعنی انرژی تابشی رسیده از خورشید) تحت فرآیندی به نام فتولتائیک، به الکتریسیته تبدیل می‌کند. در سلول-های خورشیدی اثرات مخرب محیط زیستی سلول‌های خورشیدی در مقایسه با سایر منابع انرژی مانند سوخت فسیلی و انرژی هسته‌ای بسیار ناچیز است (کریم‌پور و قادری، ۱۳۹۷؛ یعقوبی نژاد و همکاران، ۱۳۹۶).

مبدل‌های فتولتائیک به دلیل امکان تبدیل مستقیم انرژی خورشیدی به انرژی الکتریکی و مزایای دیگر نظیر وزن کم و امکانات نصب در قدرت‌های کوچک، جزء تجهیزات مورد توجه در زمینه استفاده از انرژی‌های نو می‌باشند ولی در مقایسه با سایر مبدل‌های انرژی الکتریکی، قیمت بیشتری دارند؛ بنابراین لازم است که همواره شرایطی فراهم شود که از این مبدل‌ها حداکثر انرژی جذب شود تا استفاده بهینه از سیستم صورت گیرد. کاربردهای دیگر سیستم‌های خورشیدی علاوه بر تزریق توان اکتیو به شبکه مانند توانایی کنترل فلوی توان اکتیو و راکتیو به‌منظور تأمین نیازهای شبکه طبق استانداردها، کنترل ولتاژ نقطه PCC مبدل و ... شده است.

سلول خورشیدی بدون استفاده از سیکل ترمودینامیک یا سیال عامل، راندمان انرژی تشعشعی فوتون‌های نور خورشید را با ۵ تا ۲۵ درصد مستقیماً به انرژی الکتریکی تبدیل می‌کنند و می‌توانند خودشان جمع‌کننده نور باشند و یا از متمرکز کننده‌های نوری مانند آینه یا عدسی محدب استفاده کنند. به دلیل مزایایی مانند کوتاه بودن زمان طراحی و راه‌اندازی، بی‌صدا بودن فرایند تبدیل انرژی، عمر زیاد و نیاز به نگهداری اندک به دلیل نداشتن اجزاء متحرک و حمل‌ونقل آسان بدلیل وزن کم اجزاء، این سیستم در حال پیشرفت است اما هنوز در مقایسه با سایر مبدل‌های انرژی نظیر دیزل ژنراتورها گران‌تر است. لذا استفاده بهینه و جذب حداکثر انرژی ممکن از آنها ضروری است زاویه تابش نور خورشید بر سطح یک آرایه خورشیدی، در میزان انرژی جذب‌شده توسط آرایه تأثیر زیادی می‌گذارد و با توجه به هزینه زیاد آرایه خورشیدی، ضروری است که همواره شرایطی فراهم شود که حداکثر انرژی خورشیدی جذب و تبدیل به انرژی الکتریکی شود تا استفاده بهینه از سیستم صورت گیرد. یکی از این شرایط، استفاده از آرایه خورشیدی متحرک با قابلیت تعقیب مسیر حرکت خورشید می‌باشد (کریم‌پور و قادری، ۱۳۹۷).

تاریخچه سلول خورشیدی:

شناخت انرژی خورشیدی و استفاده از آن برای منظوره‌های مختلف به زمان ماقبل تاریخ باز می‌گردد. شاید به دوران سفالگری، در آن هنگام روحانیون معابد به کمک جام‌های بزرگ طلایی سیقل داده شده و اشعه خورشید آتشدان‌های محراب‌ها را روشن می‌کردند. یکی از فراعنه مصر معبدی ساخته بود که با طلوع خورشید درب آن باز و با غروب خورشید درب بسته می‌شد. ولی مهمترین روایتی که درباره استفاده از خورشید بیان شده داستان ارشمیدس دانشمند و مخترع بزرگ یونان قدیم می‌باشد (کریم‌پور و قادری، ۱۳۹۷). در سال ۱۹۰۵ میلادی آلبرت انیشتین همراه با تئوری نسبیت خود اثر فوتوالکتریک را مطرح نمود (بدری و همکاران، ۱۳۹۷؛ کریم‌پور و قادری، ۱۳۹۷) سپس سال ۱۹۰۸ ویلیام جی بیلی یک کلکتور با سیم پیچ مسی و یک جعبه عایق ساخت. این طرح تقریباً شبیه همان طرحی است که امروزه برای کلکتورهای خورشیدی استفاده می‌شود. بعد از آن در سال ۱۹۱۴ دانشمندان متوجه یک بند الکترونی در دستگاه‌های فتوولتائیک شدند که نهایتاً در سال ۱۹۱۶ دانشمندان اثر فوتوالکتریک را به صورت تجربی اثبات کردند. پس از آن دانشمندان هر کدام در این زمینه فعالیت‌هایی داشتند که در سال ۱۹۵۴ سه دانشمند آمریکایی اولین سلول فتوولتائیک سیلیکونی را توسعه دادند، اولین سلول خورشیدی توانائی این را داشت که برق کافی را از طریق خورشید برای تجهیزات الکترونیکی فراهم نماید. ژاپنی‌ها نیز توانستند که سال ۱۹۶۳ ژاپن یک پنل ۲۴ وات را بر روی یک فانوس دریایی نصب نمود و ناسا اولین ماهواره‌ای که با سلول‌های فتوولتائیک به ظرفیت ۴۷۰ وات تغذیه می‌گردید توسط سفینه فضایی به فضا پرتاب نمود؛ در سال ۱۹۷۷ میلادی دولت آمریکا موسسه تحقیقات انرژی خورشیدی را راه اندازی کرد که منجر به توسعه و پیشرفت فراوان در این حوزه گردید (کریم‌پور و قادری، ۱۳۹۷).

در ۷ آگوست ۱۹۵۹ میلادی ماهواره‌ای اکسپلورر ۶ با یک ارایه متشکل از ۹۶۰۰ سلول خورشیدی (هر سلول با ابعاد ۱*۲ سانتی-متر) به فضا پرتاب شد. در این زمان بازده سلول‌های خورشیدی در حدود ۱۰ درصد بود. به تدریج بازده سلول‌های خورشیدی افزایش یافت، این افزایش بازده به معنای آن بود که می‌توان از سطح کوچکتری یک توان تعیین شده را دریافت کرد. در دهه ۱۹۶۰ میلادی این فناوری به طوری جدی در صنعت فضایی به کار گرفته شد. در طی بحران انرژی در دهم ۱۹۷۰ نوری فتوولتائیک به عنوان منبعی از انرژی برای برنامه‌های غیرفضایی به رسمیت شناخته شد (بدری و همکاران، ۱۳۹۷).

انواع سلول‌های خورشیدی:

برای سلول‌های خورشیدی تقسیم‌بندی‌های متفاوتی انجام می‌گیرد که در زیر به تعداد از آنها اشاره می‌گردد:

- باید خاطر نشان کرد که فناوری فتوولتائیک مستقیم‌ترین روش برای تبدیل انرژی خورشیدی به برق بدون تشعشع دی اکسید کربن یا اثرات گلخانه‌ای می‌باشد. مقدار پتانسیل خورشیدی قابل استفاده در حدود ۶۰۰ TW تخمین زده می‌شود. در صورتی که با استفاده از ۱۰ درصد این میزان یعنی ۶۰ TW می‌توان بر مشکل انرژی پیروز شد (حسین‌پور و همکاران، ۱۳۹۳).

از مهمترین انواع این دسته از سلول‌های خورشیدی می‌توان به سلول‌های خورشیدی رنگدانه‌ای، پلیمری و نقاط کوانتومی اشاره کرد. ایده اولیه سلول‌های خورشیدی رنگدانه‌ای توسط شخصی به نام گراتزل در سال ۱۹۹۱ مطرح شد. ساده بودن و هزینه پایین مراحل ساخت و بازدهی تبدیل انرژی مناسب این سلول‌ها در مقایسه با انواع دیگر سلول‌های خورشیدی از مهمترین مشخصه‌های این نوع سلول هاست. در سال‌های اخیر سلول‌های خورشیدی حساس شده با نقاط کوانتومی تحقیقات وسیعی را به خود اختصاص داده‌اند. نکته قابل توجه در مورد سلول‌های خورشیدی حساس شده با نقاط کوانتومی، روند رو به رشد و سریع افزایش بازدهی این سلول‌ها در سال‌های اخیر می‌باشد که نقش مؤثری در افزایش میزان تحقیقات علمی در این زمینه داشته است (آهنگرانی و مرندی، ۱۳۹۶).

ساخت سلول خورشیدی حساس شده با نقاط کوانتومی در چهار مرحله انجام می‌گیرد. این مراحل شامل آماده سازی فوتو الکتروود، آماده سازی الکتروود شمارنده، تهیه الکتروولت پلی سولفید و بستن سلول خورشیدی هستند (آهنگرانی و مرندی، ۱۳۹۶).

سلول حساس شده با رنگ می‌تواند یک تکنولوژی ما بین دومین و سومین نسل از سلول‌های خورشیدی باشد. این نوع سلول پتانسیل تبدیل شدن به تکنولوژی نسل سوم را با به کارگیری خواص نانومواد سازنده آن داراست (حسین‌پور و همکاران، ۱۳۹۳).

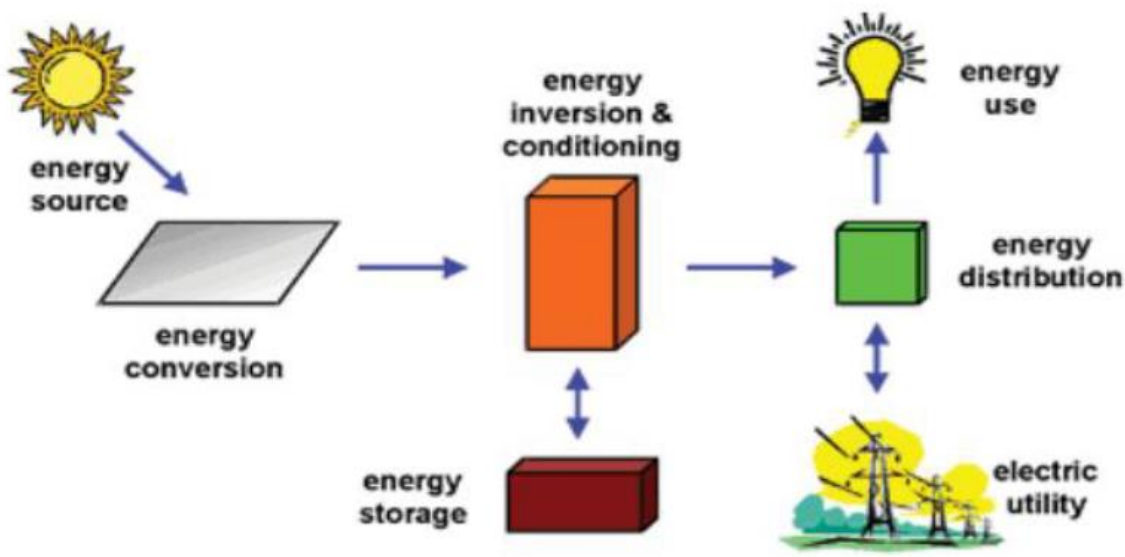
- سلول های خورشیدی در سه نسل دسته بندی می شوند. در این میان، نسل سوم سلول های خورشیدی شامل تمامی دستگاه های فوتوولتایی است که از انواع ساختارهای نانومتری استفاده می کنند (آهنگرانی و مرندي، ۱۳۹۶)

- سلول های خورشیدی را می توان به چهار نوع اصلی سلول خورشیدی تک کریستان، سلول خورشیدی پلی کریستال یا چند کریستالی، سلول خورشیدی آمورف و سلول خورشیدی نانو متری لایه نازک تقسیم بندی نمود (یعقوبی نژاد و همکاران، ۱۳۹۶).

در جدول زیر بازده برای سلول های خورشیدی مختلف بیان گردیده است.

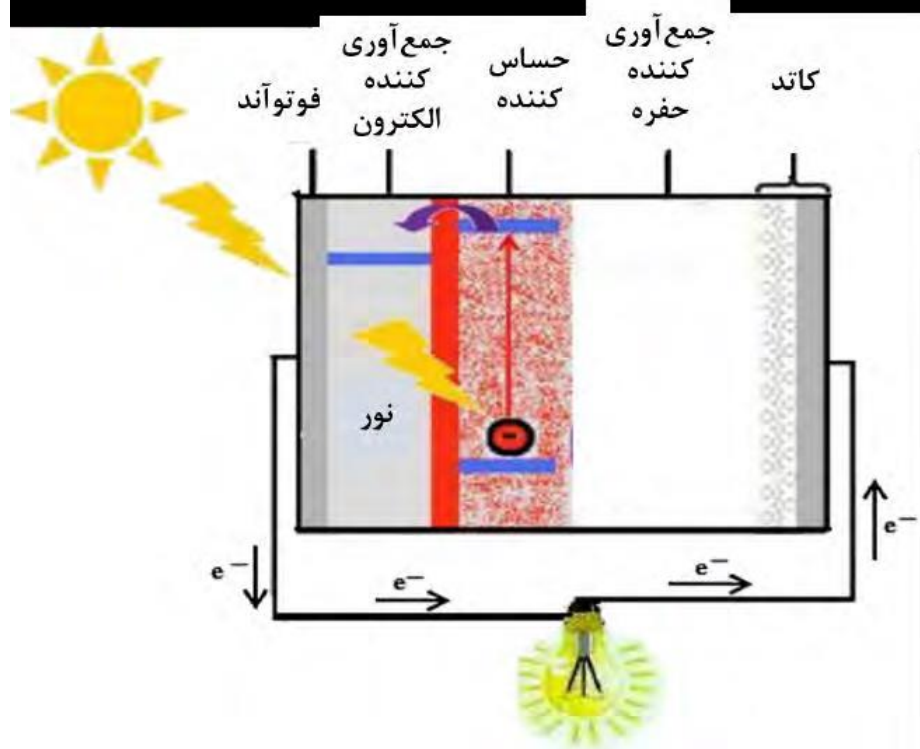
جدول ۱- وضعیت بازدهی های تولید برق در سلول های مختلف (پری زاده و رستم زاده، ۱۳۹۳)

فناوری	بازدهی تبدیل برق (%)	مواد نیمه رسانا
کریستال	۲۰ - ۲۴	مونو سیلیکون کریستال
فیلم نازک و ضخیم	۱۳ - ۱۸	پلی سیلیکون کریستال
کریستال	۲۰ - ۲۹	گالیوم - آرسنید
فیلم نازک	۸ - ۱۳	سیلیکون اتمسفری
فیلم نازک	۱۰ - ۱۷	کادمیوم تلورید
فیلم نازک	۱۰ - ۱۹	کادمیوم ایندیوم سلنید

شکل ۱- انتقال انرژی از خورشید تا مصرف کننده الکتریکی (کریم پور و قادری، ۱۳۹۷).

- امروزه، نسل های مختلفی از سلول های خورشیدی طراحی شده اند که به دو گروه کلی سلول های خورشیدی غیر آلی و آلی دسته بندی می شوند. در میان سلول های خورشیدی آلی، سلول های خورشیدی پلیمری به دلیل مزایای فراوان مانند انعطاف پذیری، وزن کم، قابلیت کاربرد گسترده مواد در ساخت آن ها و فرایندپذیر بودن در حالت محلول بسیار مورد توجه پژوهشگران قرار گرفته اند (کاظمی فرد و همکاران، ۱۳۹۵). در مقاله مروری پیش رو، سلول های خورشیدی پلیمری معرفی شده و درباره نحوه عملکرد آن ها، مواد پلیمری به کار رفته در ساخت، انواع دسته بندی و مشخصه یابی آنها توضیحاتی ارائه می شود.

شکل ۲- چگونگی ایجاد جریان الکتریکی توسط سلول خورشیدی (حنیفه زاده و همکاران، ۱۳۹۵).

معرفی سلول های خورشیدی پلیمری

در دهه اخیر، سلول های خورشیدی پلیمری به دلیل مزایای مانند وزن کم، انعطاف پذیری مناسب و ضریب جذب زیاد مورد توجه قرار گرفته اند. ضخامت چندصد نانومتری سلول های خورشیدی پلیمری برای جذب بیشتر تابش فرودی خورشید کافی است و می توان آنها را با فنون ساخت ارزان قیمت، مانند پوشش دهی چرخشی (spin coating) و چاپ کردن تهیه کرد. از سوی دیگر، ساخت آنها به شکل انعطاف پذیر امکان پذیر است. سلول خورشیدی پلیمری از سه بخش اصلی آند، کاتد و لایه فعال تشکیل می شود. در مقیاس آزمایشگاهی روش های مختلفی را می توان برای ساخت لایه های سلول خورشیدی پلیمری به کار برد (کاظمی فرد و همکاران، ۱۳۹۵؛ احمدی گورجی و همکاران، ۱۳۹۰).

پوشش دهی چرخشی روشی متداول برای پوشش دهی لایه فعال سلول های خورشیدی پلیمری است. بدین منظور، از دستگاه پوشش دهی چرخشی استفاده می شود که قابلیت تنظیم سرعت را در زمان پوشش دهی دارد. همچنین، به منظور تشکیل لایه هایی با ضخامت کم یا زیاد یا با شکل شناسی یکنواخت، تغییر سرعت چرخش دستگاه در جهت مطلوب امکان پذیر است. آشکار است، در سرعت های زیاد دستگاه پوشش دهی چرخشی، ضخامت های کمتر به دست می آید. این روش، به دلیل اتلاف بیش از حد مواد از نظر اقتصادی مقرون به صرفه نیست (کاظمی فرد و همکاران، ۱۳۹۵).

در این روش، محلولی از مواد مدنظر بر زیر لایه ای مناسب پوشش دهی می شود. بدین ترتیب که با چرخش دستگاه در سرعت و شتاب کنترل شده، لایه نازکی از مواد (چند ده نانومتر) روی زیر لایه قرار می گیرد. ضخامت، شکل شناسی و توپوگرافی سطحی فیلم تهیه شده با این روش بسیار تکرار پذیر است. ضخامت فیلم به دست آمده به سرعت چرخش و گرانیوی محلول بستگی دارد (کاظمی فرد و همکاران، ۱۳۹۵).

در روش دیگری که پوشش دهی تیغه ای (doctor blading) نامیده می شود، در اثر حرکت تیغه تیز در فاصله ای معین نسبت به زیر لایه، لایه نازکی از مواد بر سطح زیر لایه به جا می ماند. در این روش، نسبت به روش قبل در مصرف مواد به کار گرفته شده

بیشتر صرفه جویی می‌شود، اما این فن کند است. بنابراین، برای محلول‌هایی با غلظت زیاد که تمایل به تجمع یا تبلور دارند، مناسب نیست.

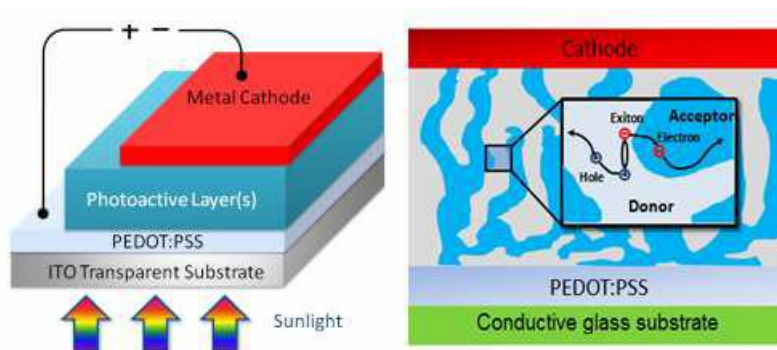
ریخته‌گری روش ساده دیگری در تهیه فیلم‌های نازک است که به تجهیزات پیچیده نیاز ندارد. در این فن، محلولی از مواد مدنظر ریخته‌گری و روی سطح زیرلایه قرار می‌گیرد و سپس خشک می‌شود. شایان توجه آن که، کنترل ضخامت فیلم‌ها در این روش دشوار است.

در روش دیگری با نام چاپ جوهرافشان، قطره‌های ریزی از محلول نمونه روی سطح زیرلایه پاشیده می‌شود. تشکیل این قطره‌ها با اعمال فشار مکانیکی روی محلول نمونه انجام پذیر است. سپس، این قطره‌ها باردار می‌شوند و با کمک میدان الکتریکی به سمت زیرلایه شتاب می‌یابند. در این روش، محلول نمونه باید از گرانش کمی برخوردار بوده و از نظر الکتریکی باردار باشد. بدین ترتیب، می‌توان چند لایه از مواد مختلف را به سادگی روی هم پوشش داد.

نکته مهم در روش‌های مختلف پوشش‌دهی، ضخامت لایه فعال سلول خورشیدی پلیمری است. به طور کلی، این سلول‌ها ضخامت نانومتری دارند. اما طول مسیر نفوذ در لایه فعال برای انتقال الکترون، از حفره دهنده به پذیرنده الکترون در حدود ۱۰ nm است که معماری لایه فعال و ضخامت آن در این انتقال‌ها بسیار مؤثر است.

تولید سلول‌های خورشیدی پلیمری در مقیاس صنعتی با روش تولیدی آن‌ها در آزمایشگاه متفاوت است. برای پوشش‌دهی در مقیاس تجاری از روش‌های پیوسته استفاده می‌شود. مهمترین این روش‌ها فن غلتک است که با عنوان قرقره به قرقره یا غلتک به غلتک شناخته می‌شود. در این روش از زیرلایه‌های انعطاف پذیر استفاده می‌شود که روی غلتک حرکت می‌کنند. بدین ترتیب، این روش تاکنون تنها به منظور ساخت سلول‌های خورشیدی پلیمری انعطاف‌پذیر استفاده شده است. در این روش، پس از شست‌وشوی مناسب و آماده سازی زیرلایه با روش‌هایی، مانند پوشش‌دهی، لایه فعال به ضخامت ۱۰۰-۲۰۰ nm پوشش‌دهی می‌شود (کیانی و همکاران، ۱۳۹۱؛ کاظمی فرد و همکاران، ۱۳۹۵). سپس، لایه تماس فلزی روی آن ایجاد شده و عملیات گرمادهی و خشک کردن انجام می‌شود. اگر ترکیبات لایه فعال به هوا یا رطوبت حساس باشند، تمام فرایند باید در جو بی اثر یا هوای خشک انجام شود. فنونی مانند قرقره به قرقره امکان تولید روزانه ۱۰۰۰ تا ۱۰۰۰۰۰ متر مربع از مدول‌های پلیمری را فراهم می‌کنند. در حالی که تولید چنین مساحتی از صفحه‌های سیلیکونی یک سال به طول می‌انجامد.

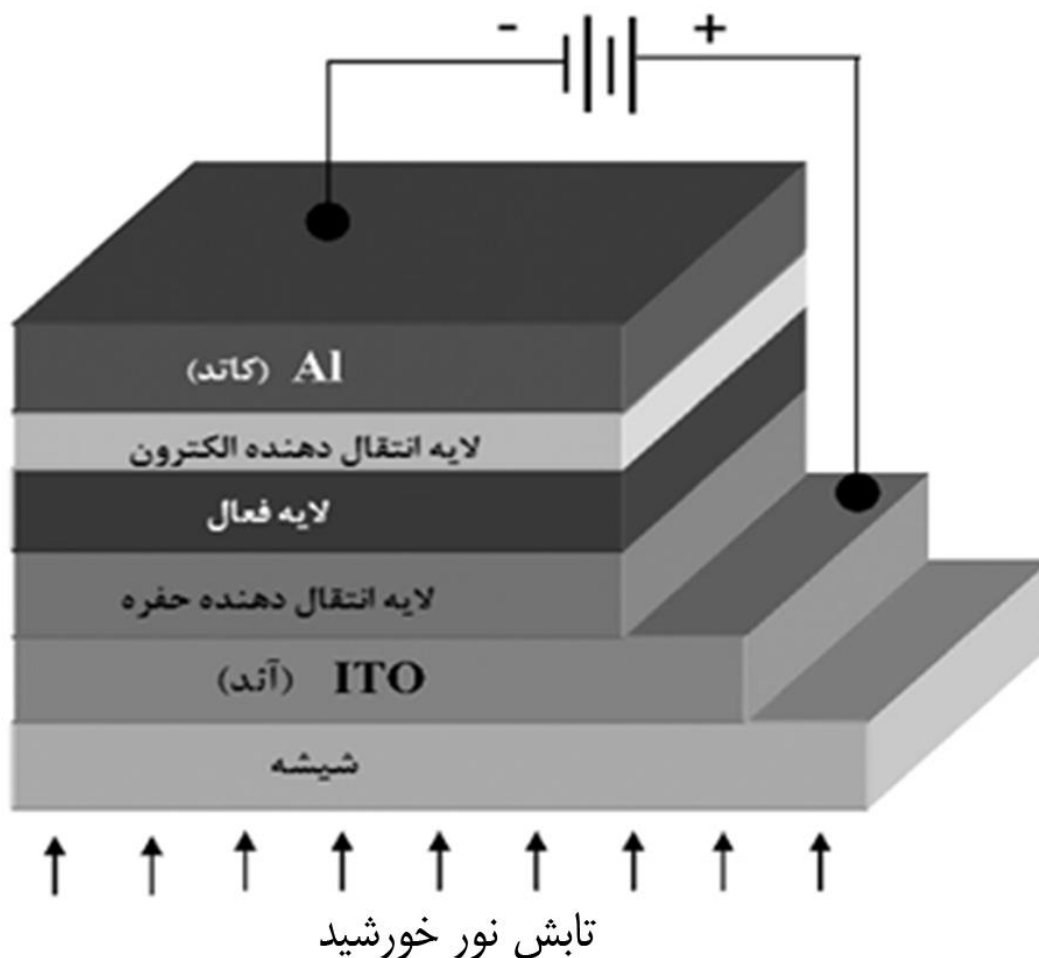
هزینه ساخت سلول‌های خورشیدی پلیمری بین $48 \$/m^2$ تا $138/9 \$/m^2$ تخمین زده می‌شود. با در نظر گرفتن بازده تبدیل انرژی ۵٪ و پایداری ۵ ساله هزینه تولید مدول‌های پلیمری بین $1 \$/W$ تا $2/83 \$/W$ برآورد می‌شود. این هزینه‌ها سلول‌های خورشیدی پلیمری را از جنبه اقتصادی با سلول‌های خورشیدی سیلیکونی قابل رقابت می‌سازد. در لایه فعال سلول‌های خورشیدی پلیمری، پلیمرهای رسانای مزدوج به عنوان ترکیبات دهنده و پذیرنده الکترون به کار می‌روند (کاظمی فرد و همکاران، ۱۳۹۵).

شکل ۳- ساختار یک سلول خورشیدی پلیمری (سمت چپ)، ساختار سلول خورشیدی توده با اتصالات ناهمگن (سمت راست) (کیانی و همکاران، ۱۳۹۱)

اجزای اصلی سلول های خورشیدی پلیمری

سلول خورشیدی پلیمری به طور کلی از اجزای زیر تشکیل شده است: (شکل ۴)

شکل ۴- طرحی از ساختار سلول خورشیدی پلیمری (کازمی فرد و همکاران، ۱۳۹۵)

- شیشه: شیشه به عنوان زیرلایه در ساخت سلول های خورشیدی پلیمری به کار می رود. به منظور ساخت سلول های خورشیدی انعطاف پذیر می توان از زیرلایه های انعطاف پذیر، مانند پلی اتیلن ترفتالات (PET) نیز استفاده کرد. زیرلایه باید شفاف باشد، به گونه ای که نور خورشید به راحتی و بدون جذب در زیرلایه به لایه های درونی تر انتقال یابد.
- فوتوآند: در اکثر سلول های خورشیدی پلیمری ایندیوم قلع اکسید (ITO)، به عنوان ماده شفاف و نیمه رسانا برای استفاده در نور آند به کار می رود. این ترکیب به طور معمول با روش پوشش دهی پاششی (sputtering) روی سطح شیشه پوشش می یابد. به دلیل شفافیت مناسب و تابع کار (work function) بزرگ برای استفاده در نور آند سلول های خورشیدی پلیمری مناسب است. در سال های اخیر، مطالعاتی به منظور جایگزین کردن ITO با مواد رسانای ارزان تر انجام شده است.
- لایه انتقال دهنده حفره (HTL): بسیاری از ساختارها از لایه انتقال دهنده حفره روی آند بهره می برند. HTL از نفوذ الکترون ها به سمت آند جلوگیری کرده و نقش مهمی در جمع آوری اثرگذارتر و کارآمدتر بار الکتریکی تولید شده ایفا می کند. مهمترین پلیمر رسانا که به عنوان HTL در ساختار سلول های خورشیدی پلیمری استفاده می شود، پلی (۳،۴- اتیلن دی اکسی تیوفن): پلی (استیرن سولفونات) (PEDOT:PSS) است که لایه نازکی از آن با روش پوشش دهی چرخشی روی ITO قرار می گیرد.

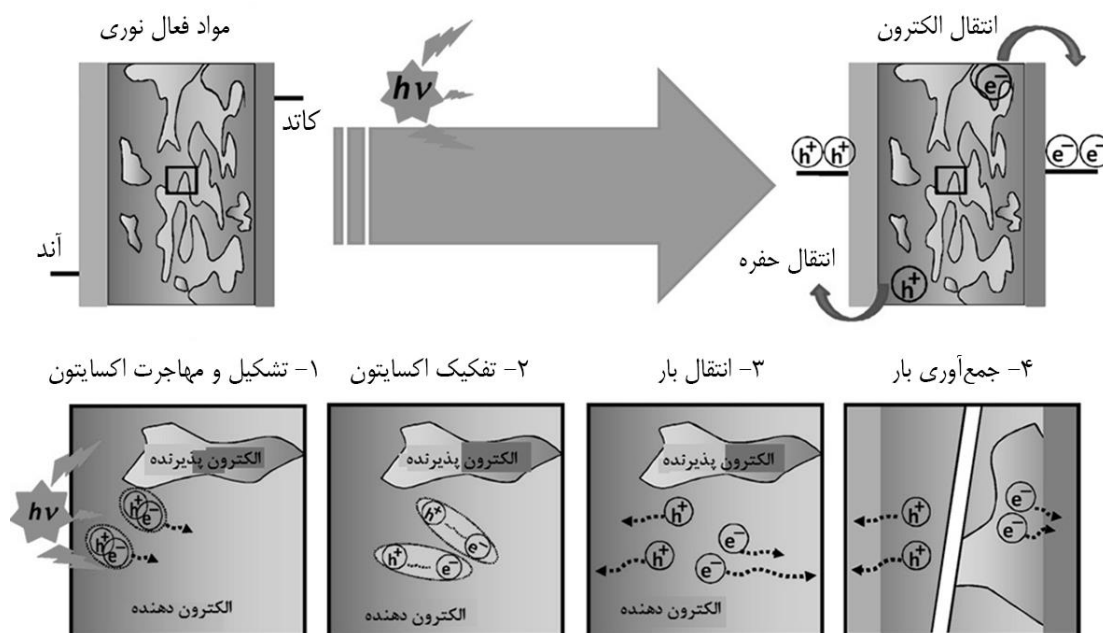
- لایه فعال: مهمترین بخش در سلولهای خورشیدی پلیمری لایه فعال است که مسئولیت جذب تابش و تولید اکسایتون را برعهده دارد. در اکثر ساختارها لایه فعال از دو جزء الکترون دهنده و الکترون پذیرنده تشکیل می شود. نکته مهم در انتخاب این ترکیبات نحوه قرارگیری ترازهای انرژی در آنهاست. لایه نانومتری از مواد پلیمری با نوار فاصله و ترازهای انرژی مناسب با روش پوشش دهی چرخشی روی HTL پوشش داده می شود.

- لایه انتقال دهنده الکترون: این لایه به عنوان لایه سدکننده حفره نیز شناخته می شود و به منظور تفکیک مناسب تر الکترون و انتقال آن به طرف کاتد نیز کاربرد دارد. LiF از رایج ترین این ترکیبات است.

- کاتد: این بخش از سلول خورشیدی پلیمری از ترکیباتی با تابع کار کوچک مانند Ca ، Al و Cu یا ترکیبی از آنها بهره می برد تا در اثر برقرار شدن اختلاف تابع کار میان آن و کاتد، امکان انتقال بار فراهم شود. به طور معمول، پوشش دهی کاتد به روش پاششی یا تبخیری در خلأ (PVD) اتفاق می افتد (کاظمی فرد و همکاران، ۱۳۹۵؛ کیانی و همکاران، ۱۳۹۱).

سازوکار عملکرد سلول های خورشیدی پلیمری

همان طور که در شکل ۵ مشاهده می شود، فرایند تبدیل نور به الکتروسیسته به وسیله سلول های خورشیدی پلیمری در چهار مرحله رخ می دهد که در ادامه معرفی می شوند. تغییر نوع مواد به کار رفته در ساختار این دستگاه ها و متغیرهایی مانند دما و رطوبت بر کارایی هر یک از این مراحل اثرگذار است.

شکل ۵- سازوکار عملکرد سلول خورشید پلیمری (کاظمی فرد و همکاران، ۱۳۹۵).

(۱) جذب فوتون و تولید جفت الکترون-حفره: در این مرحله پلیمر مزدوج که در ساختار لایه فعال به کار گرفته شده است، به واسطه جذب نور خورشید برانگیخته می شود و زوج الکترون-حفره یا اکسایتون تولید می کند. همان طور که گفته شد، به دلیل ثابت دیالکتریک کوچک پلیمرهای رسانا در اثر برانگیختگی با تابش، اکسایتون تولید می شود.

(۲) نفوذ اکسایتون به فصل مشترک ترکیب دهنده و پذیرنده الکترون: اکسایتون پس از شکل گیری به مرز مشترک ترکیبات الکترون دهنده و پذیرنده نفوذ می کند.

(۳) تفکیک اکسایتون در مرز مشترک میان ترکیبات دهنده و پذیرنده الکترون و تولید الکترون ها و حفره های آزاد: برای تفکیک اکسایتون ها، میدان الکتریکی قوی لازم است. در سطح تماس ترکیبات دهنده و پذیرنده الکترون زمانی که تغییری ناگهانی در انرژی

پتانسیل رخ می‌دهد، میدان الکتریکی به نسبت قوی شکل می‌گیرد. بنابراین، اکسایتون‌ها پیش از آن که از بین بروند، باید به این منطقه برسند. در غیر این حالت، ممکن است با آسایش تابشی یا غیرتابشی انرژی خود را از دست بدهند. محدوده نفوذ اکسایتون‌ها در پلیمرها و به طور کلی در مواد نیمه رسانای آلی $10 - 20$ nm است. این مسئله در زمان طراحی لایه فعال در سلول‌های خورشیدی پلیمری باید در نظر گرفته شود (کازمی فرد و همکاران، ۱۳۹۵؛ کیانی و همکاران، ۱۳۹۱).

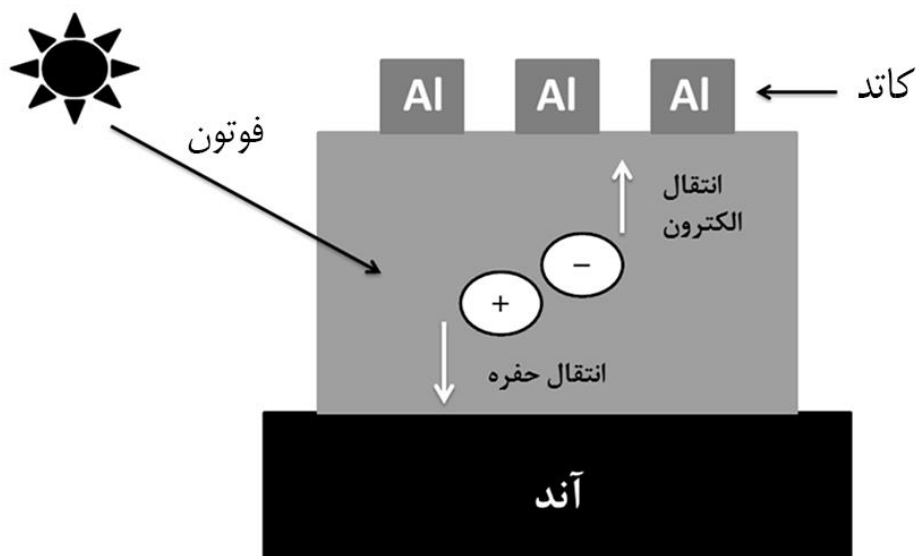
انتقال بار به کاتد و آند و تولید جریان الکتریکی: بارهای آزاد تولید شده باید پیش از تخریب به الکترود مناسب رسیده و جمع‌آوری شوند. برای این منظور، حاملان بار به نیروی محرکه نیاز دارند. در محل تماس ترکیبات پذیرنده و دهنده الکترون شیبی در پتانسیل شیمیایی الکترون‌ها و حفره‌ها ایجاد می‌شود. این شیب از تفاوت انرژی تراز HOMO ترکیب دهنده الکترون و تراز LUMO ترکیب پذیرنده الکترون ایجاد می‌شود که می‌تواند میدان الکتریکی درونی ایجاد کند. به کاربرد دو الکترود با تابع کار مختلف (با هدف جمع‌آوری الکترون و حفره) موجب به وجود آمدن میدان الکتریکی بیرونی می‌شود که همراه با میدان الکتریکی درونی به حرکت حاملان بار کمک می‌کنند. شیب غلظتی که در حاملان بار وجود دارد نیز موجب ایجاد جریان‌های نفوذی می‌شود که خود محرک دیگری برای حرکت الکترون‌ها به سمت کاتد و حفره‌ها به سوی آند است (کازمی فرد و همکاران، ۱۳۹۵؛ کیانی و همکاران، ۱۳۹۱؛ زنگی آبادی و فرجی، ۱۳۹۵).

انواع سلول‌های خورشیدی پلیمری بر اساس ساختار لایه فعال

سلول‌های خورشیدی پلیمری از ابتدای پیدایش تاکنون، طراحی‌های مختلفی را پشت سر گذاشته‌اند. تغییر در معماری سلول خورشیدی، به تغییر عملکرد دستگاه و درنهایت، تغییر بازده تولید انرژی ایجاد شده از آن منجر می‌شود. از آنجا که محدوده نفوذ اکسایتون‌ها در این نوع از سلول‌ها کم است، دستیابی به ساختارهایی که بتوانند با مقدار طول نفوذ اکسایتون متناسب باشند، دارای اهمیت است. در ادامه انواع ساختارهای موجود برای سلول‌های خورشیدی پلیمری ارائه می‌شوند (کازمی فرد و همکاران، ۱۳۹۵).

سلول‌های خورشیدی پلیمری تک‌لایه

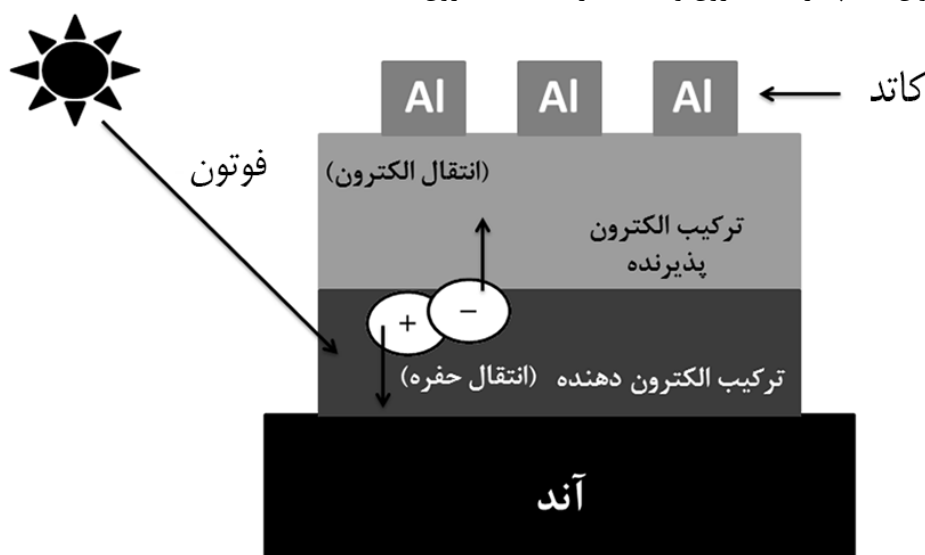
ساده‌ترین ساختار در میان سلول‌های خورشیدی پلیمری به نوع پلیمری تک‌لایه تعلق دارد (شکل ۶). این دستگاه‌ها از قرار گرفتن یک لایه مواد پلیمری رسانا به ترتیب میان دو الکترود آند با تابع کار بزرگ و الکترود کاتد با تابع کار کوچک ساخته می‌شوند. اختلاف در تابع کار میان دو الکترود به شکل گیری میدان الکتریکی درونی در لایه فعال پلیمری منجر می‌شود. زمانی که نور به وسیله لایه پلیمری جذب می‌شود، الکترون‌ها از اوربیتال HOMO به اوربیتال LUMO ترکیب پلیمری دهنده الکترون برانگیخته شده و اکسایتون تشکیل می‌شود.

شکل ۶- طراحی از سلول خورشیدی پلیمری تک لایه

سلول های خورشیدی پلیمری دولایه

همان طور که در شکل ۷ نمایش داده شده است، این نوع از سلول های خورشیدی پلیمری دارای دو لایه پلیمر رسانا متفاوت میان کاتد و آند هستند. این لایه ها از نظر الکترون خواهی و انرژی یونی شدن با یکدیگر متفاوت هستند. بنابراین، در سطح مشترک میان دولایه متصل به هم، نیروهای الکتروستاتیکی ایجاد می شود. هر چه میدان های الکتریکی ایجاد شده بزرگتر باشند، امکان جدایش مؤثرتر اکسایتون ها را نسبت به سلول های خورشیدی پلیمری تک لایه فراهم می آورند. لایه دارای الکترون خواهی و پتانسیل یونی شدن بیشتر به عنوان لایه پذیرنده الکترون و لایه دیگر، دهنده الکترون است.

شکل ۷- طراحی از سلول خورشیدی پلیمری دولایه

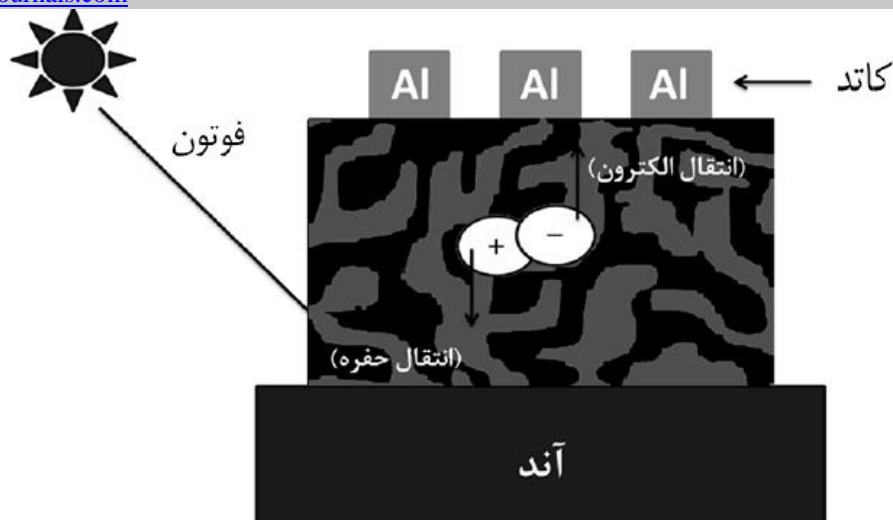
سلول های خورشیدی پلیمری با ناجور اتصالات توده ای (BHJ)

ضعف عملکردی در سلول های خورشیدی پلیمری دولایه به ارتقای ساختار لایه فعال در این گروه از سلول های خورشیدی منجر شده است. ساختار جدید ارائه شده ساختار ناجور اتصال

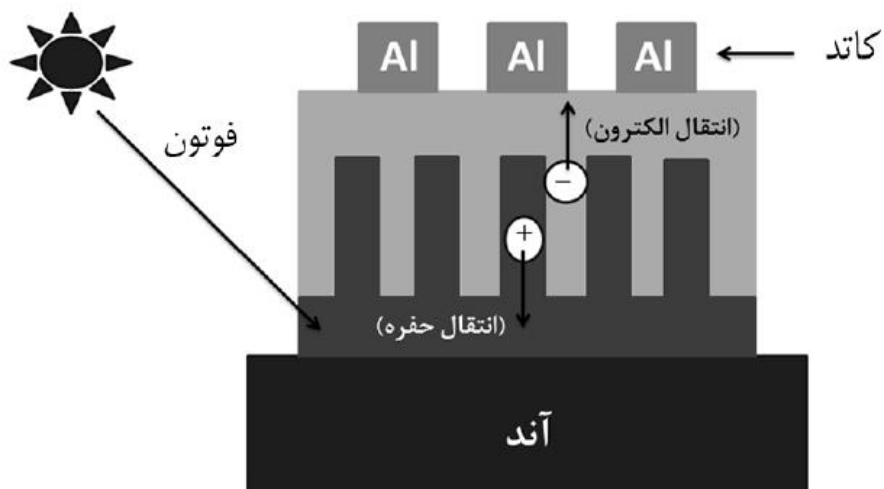
توده ای (bulk heterojunction) نام دارد. علت ضعف موجود در سلول های خورشیدی پلیمری دولایه آن است که لایه پلیمری به منظور جذب تابش فوتون باید دستکم دارای ضخامت ۱۰۰ nm باشد. در چنین ضخامتی تنها بخش کمی از اکسایتون های تولید شده می توانند به فصل مشترک دو لایه دهنده و پذیرنده الکترون دست یابند. به منظور رفع این مشکل، سلول های خورشیدی

BHJ

طراحی شدند (شکل ۸). در این دستگاه ها ترکیبات پلیمری الکترون گیرنده و الکترون دهنده با یکدیگر مخلوط می شوند. این اختلاط موجب افزایش سطح تماس میان هر دو فاز دهنده و پذیرنده الکترون می شود. در نهایت، این کار به بهبود کارایی سلول خورشیدی پلیمری منجر می شود. در چنین ساختاری تعداد زیادی از اکسایتون های تولیدی در لایه فعال امکان رسیدن به سطح مشترک میان دولایه را دارند و به طور مؤثر جدا می شوند. به دلیل افزایش سطح مؤثر، مقدار باز ترکیب در این ساختارها تا حد درخور توجهی کاهش می یابد.

(الف)

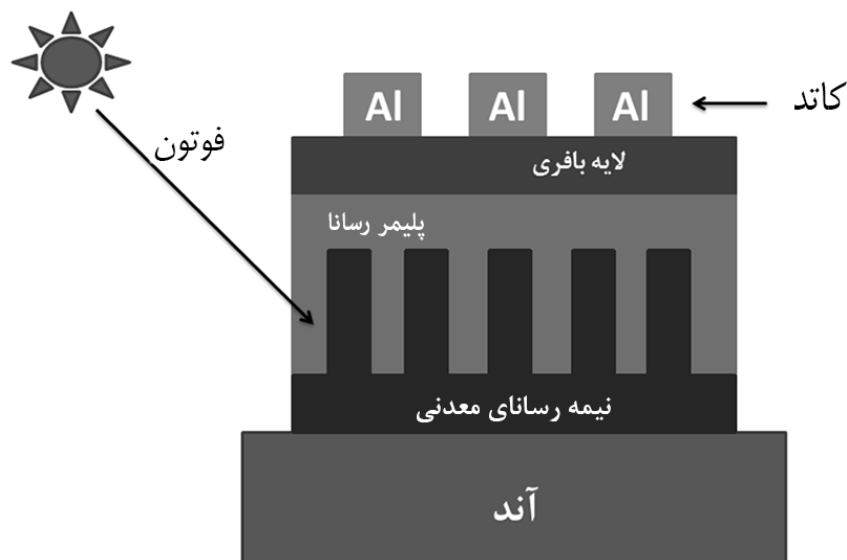
(ب)

شکل ۸- سلول های خورشیدی پلیمری با ناچور اتصالات توده ای: الف) لایه فعال تصادفی، ب) ساختار ایده آل.

سلول های خورشیدی پلیمری هیبریدی

پس از گسترش سلول های خورشیدی BHJ، انواع پلیمری هیبریدی طراحی شدند. تاکنون ترکیبات متنوعی به عنوان پذیرنده الکترون در ساختار سلول های خورشیدی پلیمری BHJ استفاده شده است که از آنها می توان پلیمرهای مزدوج، فولرن ها و نانوبلورهای غیرآلی را نام برد. در سلول های خورشیدی پلیمری هیبریدی BHJ از ترکیبات غیرآلی، به ویژه اکسیدهای فلزی به عنوان پذیرنده الکترون و از پلیمرهای مزدوج به عنوان دهنده الکترون استفاده می شود. از میان مواد غیرآلی، اکسیدهای فلزی ترکیباتی که بیشترین مطالعه درباره آنها انجام شده است، می توانند به عنوان الکترون پذیر عمل کنند. اگرچه عملکرد سلول های خورشیدی پلیمری هیبریدی در مقایسه با دستگاه هایی که از ترکیبات فولرن به عنوان پذیرنده الکترون استفاده می کنند، کمتر است، اما ظرفیت دستیابی به عملکرد بهتر را نوید می دهند. این در حالی است که سلول های خورشیدی هیبریدی مزایای منحصر به فرد خود را، یعنی هزینه تولید کم، نازکی، انعطاف پذیری و آسانی تهیه حفظ کرده اند. با تغییر اندازه نانوذرات غیرآلی نوار فاصله و سطوح انرژی آنها به دلیل اثر اندازه کوانتومی تغییر می کند. از سوی دیگر، در این دستگاه ها هر دو جزء پلیمری و نانوبلوری از

قابلیت جذب نور برخوردارند. این نانوذرات می توانند ساختار پایدار و بلندی نیز (حدود ۱۰۰-۲۰۰ nm) فراهم کنند و موجب بهبود انتقال بار و تفکیک اکسایتون ها شوند شکل ۹ ساختاری از سلول خورشیدی هیبریدی را نشان می دهد

شکل ۹- طرحی از سلول خورشیدی پلیمری هیبریدی

مزایا، معایب و کاربردهای سلول های خورشیدی پلیمری

از جمله مزایای سلول های خورشید پلیمری نسبت به سایر انواع سلول های خورشیدی، می توان به هزینه پایین تولید، ایجاد سطح وسیع، انعطاف پذیری و نیز از جمله معایب این نسل، می توان به جریان الکترونی پایین، مشخصه های جذبی که مناسب برای طیف خورشید نیستند، تخریب محیطی و غیره اشاره نمود، با توجه به اهمیت دستیابی به سلول های خورشیدی با هزینه پایین محققان در تلاش برای بهبود کارایی این نسل و بر طرف نمودن معایب آن هستند.

در راستای صنعتی سازی این سلول های خورشیدی شرکت های کونرکا، پلکس ترونیک، هلیاتک، مشغول می باشند که در شکل ۱۰ نمونه هایی از کاربردهای این سلول خورشیدی که به صدمت صنعتی تولید شده اند، آورده شده است (کیانی و همکاران، ۱۳۹۱).

شکل ۱۰- کاربردهای مختلف صنعتی شده از سلول های خورشیدی پلیمری (کیانی و همکاران، ۱۳۹۱)

نتیجه گیری

محدود بودن منابع انرژی فسیلی و مشکلات ناشی از انتشار گازهای گلخانه‌ای، ضرورت توجه بیش از پیش به انرژی‌های تجدید پذیر را نمایان می‌سازد. از میان انرژی‌های تجدید پذیر انرژی خورشیدی یکی از بزرگترین منابع انرژی در جهان است. سلول‌های خورشیدی ابزاری هستند که نور خورشید را بر طبق اثر فوتولتاییک به جریان الکتریسیته تبدیل می‌کنند. در سال‌های اخیر، به دلیل توسعه نسل‌های مختلف سلول‌های خورشیدی، انواع گوناگونی از آن‌ها، شامل سلول‌های خورشیدی سیلیکونی، حساس شده به رنگ دانه، نقاط کوانتومی، آلی و نسل‌های جدید ساخته شده‌اند.

در میان انواع سلول‌های خورشیدی، انواع پلیمری آنها به دلیل سبک بودن و انعطاف صفحه‌های آن، ضریب جذب زیاد مواد پلیمری، کم هزینه بودن فنون ساخت و بازده تبدیل انرژی مناسب، در سال‌های اخیر بسیار مورد توجه قرار گرفته‌اند. سلول خورشیدی پلیمری در کنار داشتن مزایای بسیار زیاد، دارای بازه پایی می‌باشد که استفاده از روش‌های مختلفی جهت افزایش بازدهی این نوع سلول پیشنهاد گردیده است. بنابراین، با طراحی جدید در ساختار سلول‌های خورشیدی پلیمری می‌توان دست یابی به بازده بیشتر و کاربرد صنعتی و پایه‌ای این دستگاه‌ها را نوید داد.

منابع:

- ۱- آهنگرانی فراهانی، فرزانه، مرندی، مازیار، حساس سازی همزمان سلول‌های خورشیدی نقاط کوانتومی متشکل از فوتوآند نانوبلوری TiO_2 با نانوذرات PbS و CdS و بررسی تأثیر نقاط کوانتومی PbS بر عملکرد سلول خورشیدی، مجله پژوهش فیزیک ایران، جلد ۱۷، شماره ۳، تابستان ۱۳۹۶.
- ۲- احمدی گورجی، خدیجه، احمدی، مهدی، میر عباس زاده، کاووس، نقش نانو ساختارها در عملکرد سلول‌های خورشیدی پلیمری، ماهنامه فناوری نانو، مرداد ۱۳۹۰.
- ۳- بدری، محمد علی، عالم رجیبی، علی اکبر، زمانی، بتول، مدلسازی عددی و ارزیابی تجربی عملکرد سلول‌های خورشیدی تحت تمرکز نور خورشید؛ مجله مهندسی مکانیک، شماره ۸۲ جلد ۴۸، بهار ۱۳۹۷.
- ۴- پری‌زاده، محسن، رستم‌زده، جهانگیر، بررسی تولید الکتریسیته در سلول‌های خورشیدی پلیمری با اتصالات مخالف؛ اولین کنفرانس بین‌المللی مهندسی محیط زیست، ۱۳۹۳.
- ۵- حسین پور دهکردی، مهرداد، شهریور فوزوللو، جعفر، نیک بین، سعید، کازرونی، حنیف، ساخت سلول‌های خورشیدی حساس شده با رنگ با استفاده از ساختارهای کروی و نانو حفره TiO_2 ؛ مجله مواد و فناوری‌های پیشرفته، جلد ۳، شماره ۳، پاییز ۱۳۹۳.
- ۶- خسروی، مهرداد، صالحی، سعید، حسینی آباد شاپوری، مهدی، طالع‌زاری، مجتبی، عابدی، محسن، افزایش بازده سلول‌های خورشیدی یک ماهواره با نشانه روی خورشیدی از طریق طراحی بهینه پیکربندی لوله‌های حرارتی به روش الگوریتم ژنتیک؛ ماهنامه علمی- پژوهشی مهندسی مکانیک مدرس، دوره ۱۹، شماره ۴، فرودین ۱۳۹۸.
- ۷- زنگی آبادی، زهره، فرجی، رضا، سلول‌های خورشیدی پلیمری و افزایش بازده آن با استفاده از نانو ساختارها، اولین همایش ملی مهندسی برق باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان دانشگاه آزاد اسلامی، کازرون، اردیبهشت ۱۳۹۵.
- فیروزی، آرزو، محمدی، احمد، طراحی سلول‌های خورشیدی نانوپلاسمونیک بر اساس برانگیختگی مدهای اپتیکی درون سلول؛ مجله پژوهش سیستم‌های بس ذره‌ای، دوره ۷، شماره ۱۵، زمستان ۱۳۹۶.
- ۸- کاظمی فرد، شعله، ناجی، لایلا، افشار طارمی، فرامرزی، فخاران، زهرا، مروری بر سلول‌های خورشیدی پلیمری، سازو کار عملکرد و مشخصه‌یابی آنها، بشارت فصلنامه علمی- ترویجی، سال ششم، شماره ۳، ۱۳۹۵.
- ۹- کیانی، سجاد، صبغ الوانی، علی اصغر، خراسانی، منوچهر، موسی خانی، شیما، سلول‌های خورشیدی پلیمری: ساختار، عملکرد و روش‌های بهبود بازدهی، نشریه علمی ترویجی مطالعات در دنیای رنگ، ۱۳۹۱.
- ۱۰- کریم‌پور، کریم، قادری، آرام، روش‌های افزایش بازده توان خروجی در سلول‌های خورشیدی؛ مجله نخبگان علوم و مهندسی، جلد ۳، شماره ۴، ۱۳۹۷.

۱۱- یعقوبی نژاد، یدالله، اشرفی گل، عاطفه، دهنوی، فاطمه، لطف الهی، غزل، محمدزاده، مرتضی، وکیلی، احسان، نظری، امیر سجاد، معرفی سلول های خورشیدی لایه نازک مبتنی بر ترکیبات گرافنی نانوساختار با توجه به پتانسیل های استان خراسان جنوبی؛ کنفرانس ملی فرصت ها و محدودیت های سرمایه گذاری در حوزه صنعت خراسان جنوبی، بیرجند، فروردین ۱۳۹۶.